

[Forsvarsministeren.]

Jørgensen Tilslutning til denne Erklæring uden at tage Forbehold over for et Angreb fra en Stormagt. Men naar det nu forholder sig saaledes, synes jeg nok, der er Grund til at spørge, hvorfor det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen da paa Det radikale Venstres Landsmøde har givet Udtryk for Misfornøjelse med, at Socialdemokratiets Ordfører, det ærede Medlem Hr. Holger Eriksen, under den politiske Debat for nogle Uger siden har udtalt, at en fremmed Magts Angreb paa Danmark ikke bør have Lov til at forme sig som en Parademarch. Det radikale Venstres Tilslutning til Regeringens Erklæring kan nemlig kun betyde, at der skal gøres Modstand, dersom en Besættelse af Danmark paa ny skulde blive forsøgt, at der over for et Angreb, som maatte blive sat ind, skal iværksættes Foranstaltninger, som har til Følge, at det ikke kommer til at forme sig som en ren Parademarch for de Tropper, der deltager deri. Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen har jo udtrykkelig sagt til dette høje Ting, at Det radikale Venstre ikke ønsker, at en Besættelse af Danmark skal have Lov til at forme sig som en Parademarch — bevares, det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen har ikke netop benyttet Ordet Parademarch, men efter den Mening, som fandtes i det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensens Tale her i Tinget for nogle Maaneder siden, er det ogsaa i Overensstemmelse med Det radikale Venstres Synspunkt, naar det siges, at man ikke vil have et Angreb paa Danmark til at forme sig som en Parademarch.

Men naar det er Forholdet, hvad er saa egentlig Meningen med Forargelsen over, at det ærede Medlem Hr. Holger Eriksen har udtalt Tilfredshed med, at Ministeriet har samme principielle Standpunkt? Det forekommer mig, at hele denne Forargelse over, at det ærede Medlem Hr. Holger Eriksen har benyttet Udtrykket Parademarch, i høj Grad kan minde om det Sindelag, som efter Sigende kan foranledige visse Medborgere til Udtryk for Misfornøjelse med en Mands Meninger, bare fordi han er rødhaaret eller sorthaaret, eller fordi han gaar i graat Tøj eller brune Sko.

Ministeriet har naturligvis ingen Illusioner med Hensyn til, hvad et isoleret Danmark formaa, dersom en Stormagt anvender en væsentlig Part af sine militære Styrker paa at gennemføre en Undertrykkelse af vort Land. Det er der formentlig ikke nogen der har; det er der formentlig i hvert Fald ikke nogen der har i denne Sal.

Danmark har sin Styrke i Fredens Ger-

ning. Det ved Ministeriet, det ved Befolkningen — eller saa godt som hele Befolkningen. Denne Vurdering kan der — i hvert Fald saa vidt jeg er i Stand til at bedømme Tingene — ikke blive Strid om. Ministeriet ved ligeledes, at Danmark ikke ved egne Kræfter kan hindre en Stormagt i at gennemføre en Undertrykkelse af Befolkningen. Det samme ved Befolkningen. Der er ikke nogen Grund til at tro, at der hos ret mange Mennesker i dette Land er romantiske Forestillinger om et isoleret Danmarks militære Muligheder i Forhold til en Stormagt. Det har vel ikke altid været saaledes, men det afgørende er naturligvis Befolkningens Erkendelse i Dag. Og baade i Ministeriet og i Befolkningen — det vil jeg gerne benytte Lejligheden til at fremhæve — er der eet Ønske, som overskygger alle andre, nemlig Ønsket om, at Freden maa blive bevaret. Enhver Paastand om en anden Indstilling over for Krig og Fred er i Strid med Sandheden, og det ved de Folk, som paastaar det. Derfor er den Gerning, der øves af de Mennesker, der paastaar dette, saa uhyggelig, som en Gerning vel kan være, for de forraader med koldt Blod og ikke i nogen god Hensigt Sandheden om deres Landsmænd.

Men selv om Danmark har sin Styrke i Fredens Gerning, selv om Befolkningen af Hjertet ønsker at faa Lov til at leve i Fred, og selv om Befolkningen maa erkende, at et isoleret Danmark ikke kan besejre et stort anlagt Angreb fra en Stormagt, kan disse Kendsgerninger lige saa lidt udelukkende blive bestemende for Ministeriets Indstilling til de militære Anliggender, som de har været det for Det radikale Venstre og for andre Partier i dette høje Ting.

Naar det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen paa Det radikale Venstres Vegne har givet Tilslutning til Ministeriets Erklæring om, at Danmark vil blive forsvaret, hvis det angribes, maa det naturligvis betyde, at Det radikale Venstre ikke alene ønsker gennemført en militær Bevogtnings-tjeneste, men en Forsvarsordning, som gør det muligt at forsvare Landet over for et Angreb, og saa maa — det har man Lov til at gaa ud fra — Det radikale Venstre ogsaa have et eller flere Formaal, et eller flere vægtige Formaal, et eller flere for Landet livsvigtige Formaal, som foranlediger dette Standpunkt. Det radikale Venstre vil selvfølgelig ikke sige til Befolkningen og til Udlandet, at det vil have Danmark forsvaret, dersom et Forsvar er uden Mening.

Der har i de senere Aar desværre været Lejlighed til mange frygtelige Erfaringer.